

Museli jsme se domluvit sami ...

V některých rodinách byli hostitelé velmi komunikativní, jinde se o své hosty téměř nezajímali.

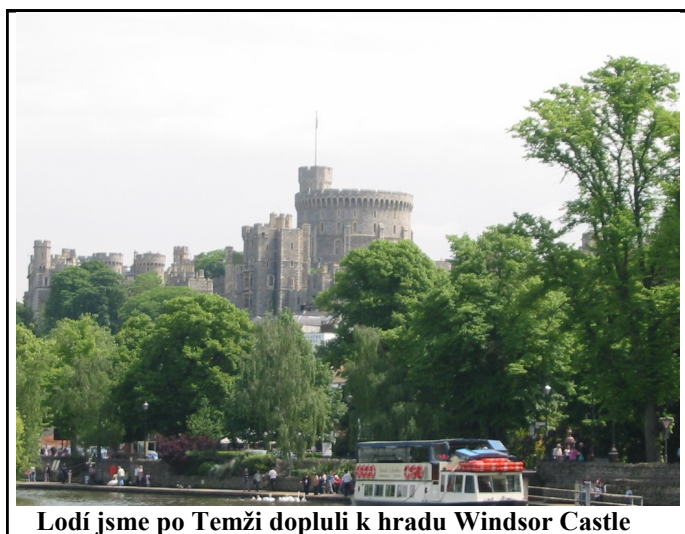
V pondělí ráno na nás již čekal autobus, kterým jsme jeli do Anglie. Všichni se moc těšili a doufali, že nám vyjde počasí. Cestou bylo docela zataženo, avšak nám to ani nevadilo, protože v autobuse nebylo tak horko. Asi po třech hodinách řidič zastavil a my jsme se jako rozlámaní plazili na toalety a do obchodu. Poté nám v autobuse přešli dokument o Londýně a průvodčí nám představila místa, která navštívíme.

Čas od času jsem se pokusila usnout, ale marně. V autobuse, kde nebylo moc místa ani na nohy, se příliš dobře nespalo. Několikahodinové sezení mi připadalo náročné,

Nepodívat se v Londýně na Big Ben, by byl hřích

trávníku před opatstvím Westminster Abbey. Dále jsme putovali k Buckinghamskému paláci, kde bydlí Britská královna, Alžběta II.

Lodí jsme po Temži dopluli k hradu Windsor Castle

ale cesta přes Německo byla díky hezkému počasí celkem příjemná.

Brzy ráno jsem se probudila již ve Francii. I když byla ještě tma, vyfotila jsem si přístav Calais a čekala, až nás pustí na trajekt. Byla jsem ohromena, když jsem spatřila in-teriér trajektu. Všude bylo plno míst k sezení, kina, herny, restaurace, bary a obchody, do kterých jsme se vydali ze všeho nejdříve.

Naneštěstí většině lidí na trajektu bylo z kolísání špatně, a tak jsem s pochopením pozorovala bledé obličeje většiny dětí i dospělých.

Po příjezdu do Doveru jsme se vydali do muzea oskových figurín, Madame Tessaud's. Měli jsme příležitost se vyfotit s figurínou Britské královny, Mozarta, členy skupiny Beatles, Davida Beckhama, Cameron Diaz a dalšími celebritami.

Poté jsme se metrem vydali k budovám parlamentu, Westminsteru. Na chvíli jsme si udělali piknik na perfektně sestřiženém anglickém

Procházeli jsme poblíž domu britského premiéra, Downing Street 10 a odpočinuli jsme si v krásném St. Jame's parku.

Na Trafalgarském náměstí jsme měli možnost podívat se do Národní galerie, anebo jít s panem ředitelem a prohlédnout si další krásy Londýna. Únava však byla docela velká, a tak si většina z nás odpočinula na pomníku admirála Nelsona, anglicky Nelson's Column.

Večer přijel autobus a zavezl nás na místo, kde si pro nás přijeli naši hostitelé. První, co mě zaskočilo, byla velikost domů. Kuchyňka u našich hostitelů byla menší, než je u nás obvyklé. Za to však měli několik televizí.

K večeři jsme dostali salát jako předkrm, poté pizzu a nakonec ještě dezert. Hostitel nám řekl, že to je zmrzlina, ale vypadalo to jako pudink a bylo to hrozně sladké.

V rodině byly dvě dívky, se kterými jsem si popovídala. Ráno jsme dostali anglickou snídani, jež se skládala z cereálií a mléka, toastů, nutelly, marmelády, džusu a čaje. Na cestu nám přibalili sendviče, ovoce, čipsy a nápoj.

Průvodčí nás provedla univerzitním městem Oxfordem, ve kterém se natáčel

film Harry Potter. Z Oxfordu jsme jeli do Zoo. Bylo tam moc hezky, ale pak začalo pršet. Druhá večeře v rodině byla ryba a hranolky (fish and chips), a tentokrát normální zmrzlina. Vyfotili jsme se s členy hostitelské rodiny a poděkovali jim. Některé rodiny byly dost komunikativní, někteří se naopak o své hosty téměř nezajímali. Všichni jsme si ráno vzájemně povyprávěli, jací byli naši hostitelé. Se svou spolubydlící jsem usoudila, že jsme měli na rodinu štěstí.

Poslední den jsme se jeli podívat do městečka Maidenhead, odkud nás loď po Temži zavezla do Windsoru. Hrad Windsor Castle byl opravdu nádherný. Po krátkém rozchodu jsme jeli do Legolandu. Zde jsme viděli miniatury mnoha světových staveb, postavených z lega a spoustu jiných atrakcí. Počasí nás však opět zklamalo, protože celou dobu pršelo a bylo celkem chladno.

Z Anglie do Francie jsme se tentokrát vraceli Eurotunelem, kterým nás provezl velký, ale ne moc hezký vlak. Nebylo to

tak zajímavé, jako na trajektu, protože jsme museli sedět pořád v autobuse. Na zpáteční cestě bylo teplo a v autobuse bylo téměř k nevydržení. Nakonec jsme se v pořádku vrátili s mnoha novými zážitky a zkušenostmi. Anglie mě nadchla natolik, že se tam určitě při nejbližší příležitosti opět podívám.

Eliška Kovářová (8.B)
žákyně Masarykovy ZŠ Návsi